

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และ วิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

เป็นปีที่ ... ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ และให้มีบทบัญญัติ
ว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และพาณิชย์ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง
ประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ หมายความว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและ
พาณิชย์กลางและศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค

"คดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์" หมายความว่า คดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ใน
อำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาที่
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับไว้พิจารณาพิพากษาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

"ข้อกำหนด" หมายความว่า ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่ออกโดย
อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางโดยอนุมัติของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในการตีความการแสดงเจตนาและสัญญาเกี่ยวกับธุรกรรมทางพาณิชย์ของผู้ประกอบการพาณิชย์ ให้พึงเล็งถึงเจตนาอันแท้จริงยิ่งกว่าถ้อยคำสำนวนหรือตัวอักษร และให้พึงเล็งถึงความประสงค์ในทางสุจริต โดยพิเคราะห์ถึงปกติประเพณีทางการค้าและวิธีปฏิบัติทางการค้าระหว่างคู่กรณีเป็นสำคัญด้วย

มาตรา ๗ ในธุรกรรมทางพาณิชย์ของผู้ประกอบการพาณิชย์ การทำธุรกรรม การใช้สิทธิ การชำระหนี้ การปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อตกลง รวมทั้งการกระทำอื่นใดอันจำเป็นต้องกระทำ ต้องกระทำโดยสุจริตอย่างยิ่ง หากไม่ปฏิบัติเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นผู้กระทำโดยไม่สุจริตจะฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้

การกระทำโดยมุ่งแสวงหาประโยชน์โดยไม่เป็นธรรม หรือมุ่งแสวงหาประโยชน์ของตนแต่ฝ่ายเดียว โดยไม่นำพาต่อความเสียหายของผู้อื่น การไม่ใช้สิทธิหรือไม่กระทำใดที่ควรต้องกระทำภายในเวลาอันควรโดยปราศจากเหตุอันชอบธรรม ซึ่งมีแต่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยไม่สุจริตอย่างยิ่ง

มาตรา ๘ ในกรณีที่การผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นเพราะเหตุแห่งวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของโลกหรือประเทศ ศาลมีอำนาจลดมัดจำ เบี้ยปรับ ค่าเสียหาย ดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดทำนองเดียวกันได้ตามสมควร โดยพิเคราะห์ถึงภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศ ทางได้เสียของคู่สัญญาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความสุจริต ความรุนแรงและลักษณะแห่งวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจดังกล่าวว่ามีเหตุที่ทำให้เกิดการผิดสัญญาหรือผิดนัดชำระหนี้ นั้น โดยตรวจหรือโดยประการอื่นมากน้อยเพียงใด

มาตรา ๙ ในสัญญาเบิกเงินเกินบัญชีหรือสัญญาบัญชีเดินสะพัดนั้น หากมีการตกลงให้ติดดอกเบียในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ การติดดอกเบี้ยดังกล่าวจะกระทำได้ตราบเท่าที่ยังมีการเดินสะพัดทางบัญชีกันอยู่เท่านั้น

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่บังคับให้นิติกรรมใดต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิด จึงฟ้องร้องบังคับคดีกันได้นั้น ไม่นำมาใช้บังคับแก่ธุรกรรมทางพาณิชย์ในคดีพาณิชย์ที่มีหลักฐานเป็นหนังสือแม้จะไม่มีลงลายมือชื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไว้

มาตรา ๑๑ อายุความแห่งสิทธิเรียกร้องตามธุรกรรมในคดีพาณิชย์นั้น หากมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น กำหนดอายุความไว้เกินกว่า ๒ ปี ก็ให้มีอายุความลดลงเหลือเพียง ๒ ปี

หมวด ๒

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๑๒ ให้จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางขึ้น โดยให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเปลี่ยนสถานะเป็นศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางนี้

ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางมีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี แต่บรรดาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจะยื่นฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้

มาตรา ๑๓ การจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องระบุเขตศาลและกำหนดที่ตั้งศาลนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๑๔ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีต่าง ๆ ดังนี้

คดีเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- (๑) คดีแพ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ชื่อทางการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร การออกแบบผังภูมิของวงจรรวม สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ความลับทางการค้า การคุ้มครองพันธุ์พืช ตลอดจนคดีพิพาทเกี่ยวกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายดังกล่าว
- (๒) คดีแพ่งเกี่ยวกับสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี
- (๓) คดีแพ่งและคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับระบบอินเทอร์เน็ต
- (๔) คดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ชื่อทางการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร การออกแบบผังภูมิของวงจรรวม สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ความลับทางการค้า การคุ้มครองพันธุ์พืช
- (๕) คดีอาญาเกี่ยวกับความผิดตามประมวลกฎหมาย มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๗๕ และคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว
- (๖) คดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์หรือสื่อสารสนเทศ
อย่างอื่น

คดีเกี่ยวกับธุรกรรมทางพาณิชย์ในประเทศ

- (๑) คดีแพ่งที่พิพาทกันตามธุรกรรมการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้า หรือการให้บริการ ที่คู่สัญญาเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่า คู่สัญญาตามนิติกรรมที่เกี่ยวข้องนั้น จะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๒) คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการเงินหรือสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ของ ธนาคารหรือสถาบันการเงินแก่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นที่มี วัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมอื่นที่ เกี่ยวข้องไม่ว่าคู่สัญญาตามนิติกรรมที่เกี่ยวข้องนั้น จะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๓) คดีแพ่งเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงิน ตราสารทางการเงิน ตราสารหนี้ อนุพันธ์ทางการเงินที่คู่สัญญาเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บริษัท หรือนิติบุคคลอื่น ที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมอื่น ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าคู่สัญญาตามนิติกรรมที่เกี่ยวข้องจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๔) คดีแพ่งที่พิพาทกันตามธุรกรรมเกี่ยวกับหลักทรัพย์ ตลาดเงินทุน ที่คู่สัญญาเป็น ห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหา กำไร รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องไม่ว่าคู่สัญญาตาม นิติกรรมที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๕) คดีแพ่งที่พิพาทกันตามสัญญาร่วมค้า สัญญาตัวแทนจำหน่าย หรือจัดการ จำหน่ายสินค้า หรือสัญญาแฟรนไชส์ที่คู่สัญญาเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกัน ตามนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องไม่ว่าคู่สัญญานั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่
- (๖) คดีแพ่งที่พิพาทกันตามสัญญาขนส่งที่คู่สัญญาเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกัน ตามนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องไม่ว่าคู่สัญญาตามนิติกรรมที่เกี่ยวข้องจะเป็นนิติบุคคล หรือไม่
- (๗) คดีแพ่งที่พิพาทกันตามสัญญาประกันวินาศภัยระหว่างผู้รับประกันภัยกับผู้เอา ประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย ซึ่งคู่สัญญาเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บริษัท หรือ นิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร
- (๘) คดีแพ่งที่พิพาทกันตามสัญญาจัดตั้งหุ้นส่วนบริษัท การดำเนินงานของหุ้นส่วน บริษัทและการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๘) คดีแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า ตลอดจนคดีพิพาทเกี่ยวกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายดังกล่าว

(๑๐) คดีแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญาอย่างอื่นที่คู่สัญญาทุกฝ่ายเป็นห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าคู่สัญญาจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

(๑๑) คดีอาญาตามกฎหมายการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์และกฎหมายบริษัทมหาชน จำกัด

คดีเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ

(๑) คดีแพ่งเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างประเทศ การให้บริการระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่างประเทศ การประกันภัย และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) คดีแพ่งเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตรา ตราสารการเงิน ตราสารหนี้ หรืออนุพันธ์ทางการเงินระหว่างประเทศ หรือนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) คดีแพ่งเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิต ตัวเงินเรียกเก็บ หรือทรัสต์รีซีพที่ออกเกี่ยวเนื่องกับธุรกรรมตามวรรคสอง (๒) หรือนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) คดีแพ่งเกี่ยวกับการกักเรือ

(๕) คดีแพ่งเกี่ยวกับการทุ่ตลาด การอุดหนุนสินค้าหรือการให้บริการจากต่างประเทศ คดีแพ่งเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทตามวรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่

คดีแพ่งหรือคดีอาญาที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทาง

ปัญญาและพาณิชย์

คดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวไม่อยู่ในอำนาจของศาล

ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ไว้พิจารณาพิพากษา

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมชั้นต้นใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่รับฟ้องอย่างช้าในวันครบกำหนดยื่นคำให้การของตน โดยคำร้องต้องแสดงเหตุที่คดีไม่อยู่ในอำนาจของศาลที่รับฟ้อง ศาลที่ตนเห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจและเหตุที่คดีอยู่ในอำนาจศาลนั้นโดยชัดแจ้ง

ถ้าศาลที่รับฟ้องเห็นว่าตามคำร้องดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยในเรื่องอำนาจศาลว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรือไม่ ให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณาไว้ชั่วคราว และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความระบุในคำร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจพิจารณา โดยเร็ว และให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาลตน และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็น เพื่อมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลที่รับฟ้องนั้นต่อไป

(๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ที่ผู้ยื่นคำร้องอ้าง และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลนั้น

(๓) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องอำนาจศาลในคดีนั้น ให้ศาลที่ส่งความเห็นเสนอให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) และคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นที่สุด

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ศาลเห็นเองอย่างชัดในวันครบกำหนดยื่นคำให้การของจำเลยที่ถึงกำหนดครั้งสุดท้ายโดยอนุโลม

กรณีที่มีการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลที่รับฟ้องเห็นว่า คำร้องไม่ชอบหรือไม่เป็นสาระถึงขนาดมีเหตุให้สงสัยในเรื่องอำนาจศาล ให้ศาลนั้นมีคำสั่งจัดทำความเห็นส่งไปยังอีกศาลหนึ่ง โดยแสดงเหตุผลดังกล่าวไว้ด้วย และภายในกำหนด ๗ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง หากผู้ถูกฟ้องยังเห็นว่าควรมีการทำความเห็นส่งไปยังอีกศาลหนึ่งอีก ให้ยื่นคำร้องขอให้ศาลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยวางค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท เมื่อได้รับคำร้องขอ เช่นว่านี้ ให้ดำเนินการต่อไปตามวรรคหนึ่ง

เมื่อมีคำสั่งของศาลหรือคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาตามวรรคสองแล้ว ให้ศาลที่รับฟ้องมีคำสั่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมพิเศษ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ทั้งปวงในการยื่นคำร้องของผู้ถูกฟ้อง

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีอยู่ในอำนาจของศาลที่รับฟ้อง ให้ศาลนั้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป แต่ถ้าวินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ศาลที่รับฟ้องส่งโอนคดีไปยังศาลดังกล่าว

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีการนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลยุติธรรมที่มีอำนาจแตกต่างกันตั้งแต่สองศาลขึ้นไป ถ้าคู่ความหรือศาลเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่รับฟ้อง ให้นำความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลชั้นต้นใดในศาลยุติธรรม แต่ศาลนั้นมีคำสั่งไม่รับฟ้อง เพราะเหตุว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง หากผู้ฟ้องคดีนั้นเห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจศาลที่ตนยื่นฟ้อง ให้ทำคำร้องภายใน ๗ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งไม่รับฟ้อง เพื่อขอให้ศาลที่ตนยื่นฟ้องจัดทำความเห็นไปยังศาลที่เห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจ โดยวางค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ศาลที่รับคำร้องนั้นดำเนินการทำความเห็นส่งไปตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ถ้าศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลที่ส่งความเห็น ให้แจ้งไปยังศาลที่ส่งความเห็นพิจารณาสั่งต่อไป คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกับศาลที่ส่งความเห็น และให้ศาลที่ส่งความเห็นเสนอปัญหาให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย กับให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษแก่ผู้ยื่นคำร้อง คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด โดยหากประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาลที่ผู้ฟ้องยื่นฟ้องไว้แต่แรก ให้ศาลนั้นเพิกถอนคำสั่งไม่รับฟ้องและคำสั่งจำหน่ายคดี และรับคดีนั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป หากประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง และผู้ฟ้องคดีนำคดีไปฟ้องที่ศาลนั้น ศาลนั้นจะปฏิเสธไม่รับฟ้อง เพราะเหตุอำนาจศาลไม่ได้

กรณีที่ศาลที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องมีคำสั่งไม่รับฟ้องและผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นคำร้องให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง แต่ได้ฟ้องคดีต่อศาลหนึ่ง และศาลดังกล่าวเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจเช่นกัน ให้ศาลนั้นส่งเรื่องไปให้ประธานศาลฎีกาวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๑๗ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

แต่ถ้าในระหว่างที่ศาลรอการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ หรือระหว่างดำเนินการตามมาตรา ๑๕ หากมีกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วนที่ต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาบางประการ ให้ศาลที่รับฟ้องหรือศาลที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องไว้มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณานั้นได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการโอนคดีตามคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าบรรดากระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้วในศาลที่มีคำสั่งโอนคดีเป็นกระบวนการพิจารณาของศาลที่รับโอนคดีด้วย เว้นแต่ศาลที่รับโอนคดีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

เมื่อมีเหตุต้องฟ้องคดีใหม่ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ อันเนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอายุความหรือกำหนดเวลาในการฟ้องคดีครบกำหนดไปแล้วในระหว่างการพิจารณาของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี หรือจะครบกำหนดก่อนหกสิบวัน นับแต่วันที่คำสั่งของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี ให้ขยายอายุความหรือ

กำหนดเวลาการฟ้องคดีออกไปจนถึงหกสิบวันนับแต่วันที่มียุติของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เป็นศาลอุทธรณ์ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม และให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาใช้บังคับแก่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์โดยอนุโลม

หมวด ๓

ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๒๑ ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๒๒ ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง และอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคศาลละหนึ่งคน และให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือพาณิชย์ โดยมีหลักฐานการศึกษาหรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดี สมเจตนาารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๒๔ ผู้พิพากษาสมทบจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือพาณิชย์ ซึ่งคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม และต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) ถึง (๔) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๕) ถึง (๘) ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) ได้รับการอบรมในเรื่องความมุ่งหมายของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และหน้าที่ตุลาการมาแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) มีความรู้ความชำนาญทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการพาณิชย์ โดยมีหลักฐานการศึกษาหรือผลงานให้เห็นประจักษ์

(๕) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) เป็นผู้ที่มีหนี้สินพันตัว

(๗) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบหรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๙) เป็นข้าราชการการเมือง กรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการอัยการ ข้าราชการตำรวจหรือทนายความ

ผู้พิพากษาสมทบให้ดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้พิพากษาสมทบต้องปฏิญาณตนต่อหน้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าจะปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมและรักษาความลับในราชการ

มาตรา ๒๕ ผู้พิพากษาสมทบพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ออกตามวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 15

(๕) ขาดการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดถึงสามครั้งติดต่อกันโดยไม่เหตุอันสมควร

(๖) ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่การเป็นผู้พิพากษาสมทบ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นตำแหน่ง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระตามมาตรา ๒๕ (๑) จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการคัดเลือกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ เว้นแต่วาระของผู้พิพากษาสมทบเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งบุคคลแทนก็ได้ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบขึ้นใหม่ หรือมีการแต่งตั้งแล้วแต่ยังไม่ได้เข้ารับหน้าที่ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งออกไปตามวาระคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ตนได้นั่งพิจารณาไว้ก่อนจนกว่าจะเสร็จคดีนั้น แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันครบกำหนดออกตามวาระ

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ในคดีที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณีเห็นว่าคดีนั้นจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย ก็ให้มีผู้พิพากษาสมทบอีกอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

ไม่ว่าเวลาใดก่อนวันขึ้นสองสัปดาห์หรือวันสี่สัปดาห์แรกในคดีแพ่ง หรือวันสี่สัปดาห์แรกในคดีอาญา หากคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่ายเห็นว่าคดีนั้นจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย ให้คู่ความฝ่ายนั้นยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณีให้แต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย โดยแสดงเหตุผลความจำเป็น เช่นว่านั้น คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคัดค้านผู้พิพากษาสมทบตามมาตรา ๓๒

มาตรา ๒๙ ผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์คนใดคนหนึ่งมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาหรือออกคำสั่งใด ๆ นอกจากการนั่งพิจารณาและพิพากษาคดีได้

มาตรา ๓๐ เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เห็นเป็นการสมควร จะให้ศาลอื่นหรือเจ้าพนักงานศาลทำการสืบพยานหลักฐานส่วนใดส่วนหนึ่งแทนได้ การสืบพยานหลักฐานดังกล่าวจะกระทำในศาลหรือนอกศาลก็ได้

ในกรณีที่การสืบพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งเป็นการสืบพยานหลักฐานของฝ่ายโจทก์ในคดีอาญาจะกระทำกลับหลังจำเลยไม่ได้ ทั้งจะต้องให้จำเลยมีโอกาสดำเนินพยานบุคคลหรือ

คัดค้านพยานหลักฐานอื่นได้อย่างเต็มที่ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่อาจสืบพยานหลักฐานลับหลัง
จำเลยได้ตามมาตรา ๑๗๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๑ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรือ
อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค แล้วแต่กรณี หรือผู้ทำการแทนใน
ตำแหน่งดังกล่าว กำหนดเวรปฏิบัติกรของผู้พิพากษาสมทบซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่

ผู้พิพากษาสมทบซึ่งนั่งพิจารณาคดีใดจะต้องพิจารณาคดีนั้นจนเสร็จเว้นแต่ไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้เพราะเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้มีอำนาจตาม
วรรคหนึ่งจัดให้ผู้พิพากษาสมทบคนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้พิพากษาสมทบจะได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทน
อย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การคัดค้านผู้พิพากษาสมทบโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามประมวล
กฎหมายอาญา

มาตรา ๓๔ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยสำหรับข้าราชการตุลาการ
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการมาใช้บังคับแก่ผู้พิพากษาสมทบโดยอนุโลม

หมวด ๔

การพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์

มาตรา ๓๕ กระบวนพิจารณาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้เป็นไปตาม
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๓๙ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและ
ข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ต้อง
ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ยื่นคำฟ้องหรือคำร้องขอ เว้นแต่
กรณีมีเหตุขัดข้องให้ศาลโดยความเห็นชอบของอธิบดี ขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ครั้งละไม่เกิน
๓ เดือน

ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปโดยไม่
เลื่อนคดีจนกว่าจะเสร็จการพิจารณาเว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้และเมื่อเสร็จ
การพิจารณาคดี ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศทำคำพิพากษาหรือ
คำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๓๗ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหาย
หรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้นหรือ
ถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมา
สืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลังบุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาล
ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์โดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยาน
หลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคล
ภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้า
ศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงาน
และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๓๘ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๓๗ ผู้ยื่นคำขอจะยื่น
คำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอ
โดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็น
พยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนโดยมีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ ถึงมาตรา ๒๖๓ และมาตรา ๒๖๗ ถึงมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้แก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว และที่ยงธรรม
อธิบดีผู้พิพากษาทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจ
ออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับอำนาจศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามที่ระบุไว้ใน
มาตรา ๑๔ การดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลทรัพย์สิน
ทางปัญญาและพาณิชย์ได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของ
จำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔๐ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์อาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือ
ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้คู่ความทุกฝ่าย
ทราบและไม่ตัดสิทธิคู่ความในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้
ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

มาตรา ๔๑ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์
ขอให้มาให้ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่
คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๔๒ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ขอให้
มาให้ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่คณะ
กรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

ถ้าคู่ความไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลตามวรรคสอง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารจะ
กระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ศาลที่พิจารณาคดี แจ้งให้คู่ความมารับคำคู่ความหรือเอกสาร
นั้นแทนการส่งโดยวิธีอื่นก็ได้การส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยวิธีเช่นนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้น
สิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้ง ให้กระทำได้เช่นเดียวกับการ
ส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความหรือการส่งโดยวิธีอื่นแทนดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งการส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรค
นี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่งหรือสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดยวิธีอื่นแทน

มาตรา ๔๓ ในคดีแพ่ง เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์แจ้งกำหนดนัดพิจารณา
ให้คู่ความฝ่ายใดทราบแล้ว คู่ความฝ่ายนั้นไม่มาศาลตามกำหนดนัด ให้เป็นหน้าที่ของคู่ความ
ฝ่ายนั้นมารับทราบกำหนดนัดต่อไปจากศาลเองหากไม่มารับทราบ ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นได้
ทราบกำหนดนัดต่อไปแล้ว

มาตรา ๔๔ ในการฟ้องคดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สิน
ทางปัญญาและพาณิชย์ตามมาตรา ๑๔ ถ้าคดีนั้นมีข้อหา ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา
และคำขอบังคับในเรื่องอื่นที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลพาณิชย์ประกอบด้วย
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะรับพิจารณาพิพากษารวมกันไปด้วยหรือให้แยกไป
ดำเนินคดียังศาลที่มีอำนาจก็ได้ โดยให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๔๕ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อ
กฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิด
ที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณา
พิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญา

และพาณิชย์ โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจ ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

มาตรา ๔๖ ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นำมาใช้บังคับด้วย หรือระยะเวลาตามที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กำหนด เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์พิจารณาเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความร้องขอ ศาลมีอำนาจยกหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าจำนวนเงินหรือมูลค่าแห่งทรัพย์สินที่โจทก์คิดคำนวณไว้ไม่ถูกต้อง ศาลมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้

หมวด ๕

อุทธรณ์

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์นั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๔๙ ในคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้
- (๔) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๐ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๙ ถ้าผู้พิพากษาคนใด ซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งรับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์ อัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการ ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินกระบวนการพิจารณา ต่อไปเสมือนหนึ่งว่ามีการรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา แล้วส่งสำนวนพร้อมอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา เพื่อพิจารณาว่าจะสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือไม่

มาตรา ๕๑ ในคดีแพ่งที่ศาลทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ ไม่เกินสองแสนบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ คำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในปัญหาข้อเท็จจริง แต่ถ้าผู้พิพากษาซึ่งหนึ่ง พิจารณาคดีนั้นได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือผู้พิพากษาดังกล่าว หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สิน ทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ หรือแล้วแต่กรณี ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปเสมือนหนึ่งมีการรับอุทธรณ์ แล้วส่งสำนวนพร้อมอุทธรณ์ไปยัง ศาลฎีกาเพื่อพิจารณาว่าจะส่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือไม่

มาตรา ๕๒ การขอให้ผู้พิพากษาซึ่งหนึ่งพิจารณาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาครับรองตามมาตรา ๕๑ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องถึงผู้พิพากษาผู้หนึ่งพิจารณาคดีคนใดคนหนึ่งหรืออธิบดีผู้พิพากษา ศาลนั้น แล้วแต่กรณี พร้อมกับคำฟ้องอุทธรณ์ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ เมื่อศาล ได้รับคำร้องเช่นนั้นแล้ว ให้ศาลส่งคำร้องพร้อมด้วยสำนวนความไปยังผู้พิพากษาหรืออธิบดี ผู้พิพากษาศาลดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๓ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ขึ้น ในศาลฎีกาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่อุทธรณ์ขึ้นมา โดยให้ เปลี่ยนสถานะแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นแผนกคดีทรัพย์สิน ทางปัญญาและพาณิชย์ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งผู้พิพากษา ในแผนกคดีพาณิชย์ในศาลฎีกาโดยอนุโลม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารศาล ยุติธรรมประกาศกำหนด

คดีที่ฎีกาไปยังศาลฎีกาคดีใดที่ประธานศาลฎีกาเห็นว่า มีลักษณะเป็นคดีทรัพย์สินทาง ปัญญาหรือพาณิชย์ ประธานศาลฎีกามีอำนาจวินิจฉัยว่าคดีนั้นเป็นคดีทรัพย์สินทางปัญญา หรือพาณิชย์ คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกานี้เป็นที่สุด และให้ศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์ที่ จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่งพิจารณาพิพากษาคดี โดยนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้ บังคับโดยอนุโลมด้วย

มาตรา ๕๔ การพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์ในศาลฎีกาให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้น ภายในกำหนดเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ศาลฎีกาได้รับสำนวนที่อุทธรณ์ขึ้นมา เว้นแต่กรณีมีเหตุ ขัดข้องให้ศาลโดยความเห็นชอบของประธานแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ใน ศาลฎีกาขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้ครั้งละไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๕๕ ในคดีที่ศาลรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกานั้น หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวต้องห้ามตามกฎหมาย ให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณาพิพากษาก็ได้

มาตรา ๕๖ ในการพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์ในศาลฎีกานั้น หากศาลฎีกาเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อุทธรณ์ข้อใด ซึ่งแม้เป็นสาระแก่คดี แต่มีเหตุที่ไม่ควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่ประธานศาลฎีกากำหนดนั้น โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ศาลฎีกาจะไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ข้อดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๕๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีพาณิชย์ในศาลฎีกาโดยอนุโลม

หมวด ๖

ค่าฤชาธรรมเนียม

มาตรา ๕๘ ในคดีค่าขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ให้โจทก์เสียค่าขึ้นศาลในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้องหรือทรัพย์สินที่พิพาทกันดังนี้

ทุนทรัพย์ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒.๕

ทุนทรัพย์ส่วนที่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒

ทุนทรัพย์ส่วนที่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑

ในคดีค่าขอปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ให้โจทก์เสียค่าขึ้นศาลในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เรื่องละ ๕,๐๐๐ บาท

คดีที่มีค่าขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้และไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้รวมกันอยู่ ให้เรียกค่าขึ้นศาลตามอัตราในวรรคหนึ่ง แต่มิให้ต่ำกว่าอัตราในวรรคสอง

มาตรา ๕๙ คำทนายความ ให้ศาลกำหนดคำทนายความให้แก่ผู้ชนะคดีเป็นราย
ผู้ชนะคดี ไม่ว่าผู้ชนะคดีเหล่านั้นจะใช้ทนายความคนเดียวหรือไม่ โดยให้กำหนดให้แก่
ผู้ชนะคดีคนละไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท และไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของทนายทรัพย์ที่พิพาทกันในศาลนั้น

การพิจารณากำหนดคำทนายความตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลพิจารณาตามความยากง่าย
แห่งคดี เวลาหรือการงานที่ทนายความต้องดำเนินการสอบสวนพิจารณาในคดีนั้นให้แก่ผู้ชนะคดี
แต่ละคน รวมทั้งพฤติการณ์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของคู่ความทุกฝ่ายว่าได้คำนึงถึง
ความเป็นธรรมและความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินคดีหรือไม่ด้วย

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
หากศาลฎีกาเห็นว่าเหตุที่ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นอุทธรณ์ไม่ได้เป็นผลมาจากการดำเนินคดีของ
จำเลยอุทธรณ์ ให้ศาลฎีกามีอำนาจใช้ดุลพินิจคืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เฉพาะใน
ส่วนที่เกี่ยวกับอุทธรณ์ในเหตุดังกล่าวได้ตามสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในกรณีที่ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งหมด ให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์
เฉพาะส่วนที่เกินกว่า ๕,๐๐๐ บาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๑ คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้พิจารณาพิพากษาคดีต่อไปในศาลทรัพย์สินทาง
ปัญญาและพาณิชย์กลาง

คดีที่ค้างพิจารณาในศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
ให้แผนกดังกล่าวทำหน้าที่แผนกคดีพาณิชย์ในศาลฎีกาจนกว่าจะมีการจัดตั้งแผนกคดีพาณิชย์
ขึ้น เพื่อรับโอนคดีมาพิจารณาพิพากษาต่อไป

คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่ค้างพิจารณา
อยู่ในศาลชั้นต้นในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นนั้นคงพิจารณาพิพากษา
ต่อไปจนเสร็จโดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามพระราชบัญญัตินี้
แต่ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตกลงกันร้องขอให้โอนคดีนั้นไปพิจารณาพิพากษาในศาลทรัพย์สินทาง
ปัญญาและพาณิชย์ที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์นั้นรับคดีไว้พิจารณา
พิพากษาต่อไป

คดีค้างพิจารณาที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ต้องพิจารณาพิพากษาดาม
วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่บทบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๗ ให้ใช้บังคับเฉพาะคดีที่ยื่นฟ้องหลังจากวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๙ ไม่ใช้บังคับแก่คดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนพระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๑๑ ไม่กระทบกระเทือนถึงอายุความแห่งสิทธิเรียกร้อง
ซึ่งเป็นคุณแก่ผู้ใช้สิทธิเรียกที่มีตามกฎหมายอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

(๔) บทบัญญัติมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๔ ไม่ใช้บังคับแก่คดีที่ค้าง
พิจารณาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศหรือศาลยุติธรรมอื่นหรือศาล
ฎีกาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคยังมีได้เปิดทำ
การในท้องที่ใดให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางมีเขตในท้องที่นั้นด้วย ในคดีแพ่ง
โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลจังหวัดที่มูลคดี
เกิดขึ้นในเขตศาลก็ได้และในคดีอาญา โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิด
เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการ
สอบสวนจำเลยก็ได้ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง เมื่อ
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางรับคดีนั้นไว้แล้วจะออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั้น
พิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือจะกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง
นั้นพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางก็ได้ ตามที่ศาล
ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจะเห็นสมควร

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่โจทก์
ยื่นคำฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นใดดำเนินการสอบสวนพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาด
ข้อพิพาทแห่งคดีได้ตามความจำเป็น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดี
ทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในหมวด ๔ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการสอบสวนพิจารณาใน
ศาลนั้น

ให้ศาลจังหวัดที่โจทก์ยื่นฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นตามวรรคสองมีอำนาจออก
หมายขังหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คดีทรัพย์สินทางปัญญา
และพาณิชย์เป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป ซึ่งหากได้รับ
การพิจารณาโดยผู้พิพากษาซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา
และพาณิชย์ โดยมีบุคคลภายนอกซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเข้ามาร่วมพิจารณา
และพิพากษาคดีด้วย จะทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็วมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
ยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงสถานะของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้เป็น
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์โดยเฉพาะ โดยมีวิธี
พิจารณาคดีเป็นพิเศษ เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

(ร่าง)

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๒๘๖ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๘๖ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าชดเชย บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัด เงินสงเคราะห์ หรือเงินรายได้
อื่นในลักษณะเดียวกันของลูกจ้าง คนงาน พนักงาน หรือข้าราชการที่นายจ้างหรือรัฐบาลจ่ายให้แก่
บุคคลเหล่านั้น หรือคู่สมรส หรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้นเป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร”

มาตรา ๕ บทบัญญัติตามกฎหมายนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ศาลมี
คำพิพากษาถึงที่สุดหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ